

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัย ด้วยรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดวัลدور์ฟ

Development of Art Creative Thinking of Early Childhood Children Using the Waldorf Learning Experience Model

เพญริ่ำพ หนูสวัสดิ์ (Phenrumphai Nusawas)¹
นัชชา มหาภูญญาณท์ (Natcha Mahapunyanont)²
เมธี ติสวัสดิ์ (Matee Di-sawat)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดวัลدور์ฟ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านรับแพร์ก(คุรุราษฎร์ลงเคราะห์) จำนวน 13 คน และโรงเรียนวัดตะพังหม้อ จำนวน 19 คน รวม 32 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive selection) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดวัลدور์ฟ แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะรูปแบบ ก ของ อี พอล ทอร์แรนซ์ (Torrance Test of Creative Thinking Figural Form A) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์เรียนรู้ คือ การทดสอบวิลโคกชัน ชา耶 แรงค์ (Wilcoxon Sign Ranks Test)

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดวัลدور์ฟ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Abstract

The objective of this research was to compare the creative thinking in art of early childhood children before and after the use of Waldorf learning experience model.

¹มหาบัณฑิต หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ : ประธานที่ปรึกษา

³อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ : กรรมการที่ปรึกษา

The sample for the study consisted of 32 children in Kindergarten 1 in the first semester of the 2010 academic year from Baanrapphraek School (Khururatsongkhroh-13 childrens) and Wat Taphangmor School (19 childrens) under the Office of Primary Education Service Area 1 Songkhla Province. The sample was drawn using the purposive selection. The instrument used included learning and experience plans based on Waldorf's concept and Torrance test of creative thinking Figural Form A. The statistic for comparison of early childhood children's art creative thinking before and after the application of the learning model was Wilcoxon Sign Rank Test.

The findings of the study revealed that early childhood children showed a significantly higher level of art creative thinking after they had undergone the Waldorf learning experience model at the .01 level.

บทนำ

การพัฒนาประเทศให้สามารถก้าวสู่การแข่งขันด้านต่าง ๆ ในเวทีโลกได้นั้น สิ่งสำคัญคือต้องพัฒนากระบวนการศึกษาของชาติให้มีมาตรฐานทางวิชาการในระดับสากล เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างคนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาสังคมได้อย่างยั่งยืนและนำพาประเทศไทยไปสู่เวทีการแข่งขันระดับโลกได้ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงถือเป็นภารกิจที่ขาดไม่ได้ สำหรับประเทศไทยที่ต้องการให้มีศักยภาพก้าวไกลไปสู่มาตรฐานสากล ดังนั้นจึงควรพัฒนาคุณภาพของคนตั้งแต่เด็ก แสดงให้เห็นว่าการศึกษาในระดับปฐมวัยมีความสำคัญเนื่องจากเด็กมีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคตของประเทศไทย

ความคิดสร้างสรรค์เป็นส่วนประกอบสำคัญในการสร้างและประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน ทั้งยังเป็นส่วนสร้างบุคคลที่มีประโยชน์ต่อมนุษยชาติ ในหลาย ๆ ด้าน เช่น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การเมือง การศึกษา และศิลปะ เป็นต้น การศึกษาด้านค่าวั

และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้เกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะประเทศไทยที่เจริญทางโลกตะวันตกเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งประสงค์ มาลาภุล ณ อุบลฯ (2545 : 12) กล่าวเพิ่มเติมว่า เป็นที่ทราบกันดีในประเทศไทยที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว ที่มีความต้องการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาประชากรให้มีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อรับมือกับปัญหารอบด้านที่ต้องเผชิญอยู่ทั้งในปัจจุบันและอนาคตของความเปลี่ยนแปลง ที่เพิ่มขึ้นในศตวรรษใหม่ ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนาการศึกษาในช่วงระยะที่ 5, 6 และ 7 ได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายหลักเน้นความสามารถในการคิดเป็นเน้นการสร้างเสริมทักษะการคิดและความคิดสร้างสรรค์ ส่วนทอร์แรนซ์ (Torrance, 1962 : 3) เส้นทางความคิดสร้างสรรค์ในการมุ่งส่งเสริมการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็กเนื่องจากเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์จะมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาได้ความคิดสร้างสรรค์ในกระบวนการของทอร์แรนซ์ เป็นการแสดงกระบวนการธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เมื่อพบปัญหา

มนุษย์จะหลีกหนีความเดชชินและค้นหาสิ่งใหม่ ไปอย่างอื่น สับเปลี่ยนหรือคาดเดา เมื่อสมมติฐานได้รับคำตอบ การค้นพบสิ่งใหม่ก็จะตามมา ทอร์เรนซ์จะมีได้แยกความคิดสร้างสรรค์ออกจากการแก้ปัญหาในเชิงสร้างสรรค์ หรือการแก้ปัญหาในเชิงสติปัญญา โดยทั่วไปแล้วจะถือว่า การแก้ปัญหาในเชิงสร้างสรรค์คือส่วนหนึ่งของความคิดสร้างสรรค์นั่นเอง

นอกจากนี้ มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินภายนอกระดับการศึกษาปฐมวัยได้ระบุ สภาพที่พึงประสงค์ของผู้เรียนเกี่ยวกับการคิด ให้ในมาตรฐานที่ 11 คือ “ผู้เรียนมีจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์” ด้านบ่งชี้ (1) ทำงานศิลปะตามความคิดของตนเอง (2) แสดงทำทางตามความคิดของตนเอง และ (3) เล่าเรื่องราว หรือนิทานตามความคิดของตนเอง ซึ่งผลการประเมินภายนอกรอบแรก 12 มาตรฐานที่ผ่านมาโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พบว่า ผลการประเมินมาตรฐานโดยรวม ผู้เรียนส่วนใหญ่ ยังมีความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ ไม่เป็นที่น่าพอใจ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 25)

การจัดประสบการณ์ตามแนวการศึกษา วอลดอร์ฟ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อให้ พัฒนาการของเด็กแต่ละขั้นตอนให้เต็มไปด้วย ประสบการณ์และมีความสนุกสนาน ผุงส่งเสริม ความคิดสร้างสรรค์ (Creative) การคิดอย่าง อิสระ (Free-Thinking) มีหัวใจหลักคือ พัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวม (The Whole Child) มี องค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ การลงมือปฏิบัติ (Hands) ความรู้สึก (Heart) และความนึกคิด (head) โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนบรรลุศักยภาพ

สูงสุดที่ตนมีผู้เรียนจะมีความเข้าใจธรรมชาติ ของมนุษย์ เด็ก ๆ ได้เรียนรู้สิ่งที่สนใจ และได้พัฒนาตัวเองอย่างสมบูรณ์แบบ สิ่งที่สอนผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ตลอดชีวิต ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงในสภาพแวดล้อม รอบตัว

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 มีการจัดระบบการศึกษา ในรูปแบบศูนย์เครือข่าย โรงเรียนบ้านรับแพร์ก (ครุรักษ์ส่งเคราะห์) อยู่ในการศูนย์การศึกษาปานอน ปากแตระ ซึ่งมีโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายทั้งหมด 9 โรง ซึ่งมีบริบทที่ค่อนข้างแตกต่างกัน โรงเรียนที่มีบริบทคล้ายกับโรงเรียนบ้านรับแพร์ก (ครุรักษ์ส่งเคราะห์) คือ โรงเรียนวัดตะพังหม้อ โรงเรียนวัดปากแตระ ซึ่งพบว่า นักเรียนยังขาดความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะ โดยผลการประเมินพฤติกรรมด้านความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะยังอยู่ในระดับปรับปรุง ผู้วิจัยจึงต้องการให้เด็กได้รับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนบ้านรับแพร์ก (ครุรักษ์ส่งเคราะห์) และโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายให้ดีขึ้น

จากสภาพปัญหาและเหตุผลที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัย โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิด วอลดอร์ฟ ซึ่งผลที่ได้รับการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้ครุและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาพัฒนาเด็กปฐมวัย สามารถพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัยได้เพื่อตามศักยภาพต่อไป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเบริ่บเที่ยบความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดควบคุมอุดมรพ.

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ของศูนย์เครือข่ายการศึกษาท่าอน ปากแตร อำเภอระโนด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำนวน 9 โรง รวมนักเรียนจำนวน 130 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1. สืบคันเมื่อ 20 ตุลาคม 2553, จาก <http://doc.opec.go.th/reportrub2553/index.php>.)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ของศูนย์เครือข่ายการศึกษาท่าอน ปากแตร อำเภอระโนด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 โดยผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 3 โรง โดยคัดเลือกโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายที่มีบุรพากลลศ.เคียงกัน เนื่องจากผู้วิจัยทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการขาดความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์เครือข่ายการศึกษาท่าอน ปากแตร โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะ คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนท่าอนมิตรภาพ ที่ 153 จำนวน 31 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดควบคุมอุดมรพ. เพื่อศึกษาเบริ่บเที่ยบความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะ คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านรับแพรอก (ครุราษฎร์สังเคราะห์) จำนวน 13 คน และโรงเรียนวัดตะพังหม้อ จำนวน 19 คน รวม 32 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดลองรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้จำนวน 2 โรง เพื่อสนับสนุนผลการวิจัยรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดควบคุมอุดมรพ.สามารถแก้ปัญหาการขาดความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยได้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดควบคุมอุดมรพ.

2. แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะ โดยอาศัยรูปภาพแบบ ก. ของ อี พอล ทอร์แรนซ์ (Torrance Test of Creative Thinking Figural Form A)

3. วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหักมิณฑ์ เพื่อเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. ติดต่อเพื่อมอบหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างและแจ้งกำหนดเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล และเตรียมเอกสารที่ใช้ประกอบการเก็บรวบรวมข้อมูลให้พร้อม ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลการวิจัยจากนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 2 โรง ดังนี้

4.1 นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านรับแพร์ก (คุณรายฤทธิ์ สงเคราะห์) จำนวน 13 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4.2 นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดตะพังหม้อ จำนวน 19 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ให้ครูผู้สอนชั้นอนุบาลปีที่ 1 เป็นผู้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

5. มองเอกสารเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และอธิบายขั้นตอนการดำเนินการ และวิธีการใช้ ให้คำแนะนำ และติดตามตลอด การดำเนินการทดลอง

6. อธิบายให้กู้นั่งตัวอย่างเข้าใจวิธีการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และการวัดประเมินผล

7. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามที่ได้วางแผนไว้ โดยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ วัดความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็ก ปฐมวัยก่อน แล้วดำเนินการจัดการเรียนรู้โดย ใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตาม แนวคิดตลอดรฟที่ได้สร้างขึ้น ซึ่งในระหว่าง การดำเนินการทดลองได้ให้กู้นั่งตัวอย่างทำแบบ ประเมินความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะระหว่าง เรียน คือ ประเมินความคิดสร้างสรรค์ด้าน ศิลปะระหว่างเรียน ชุดที่ 1 เมื่อเรียนจบเนื้อหา หน่วยธรรมชาติรอบตัว เรื่อง ทรัพย์ ประเมิน ความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะระหว่างเรียน ชุดที่ 2 เมื่อเรียนจบเนื้อหาหน่วยธรรมชาติรอบ

ตัว เรื่อง พิชผลสร้างสรรค์ (2) และประเมิน ความคิดสร้างสรรค์ระหว่างเรียนด้านศิลปะ ชุดที่ 3 เมื่อเรียนจบเนื้อหาหน่วยสิงค์ต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เรื่อง อาหารดีมีประโยชน์ ซึ่งเป็นแบบ ประเมินความคิดสร้างสรรค์ 3 ด้าน คือ ความคิดดีล่องแคล้ว ความคิดรีเริ่ม และความคิด ละเอียดลออ จากนั้นได้ทำการทดสอบความคิด สร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัยหลังดำเนิน การทดลอง

8. เก็บรวบรวมผลการจัด ประสบการณ์เรียนรู้และผลจากการทดสอบ ความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัย จากกกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เบรี่ยน เพื่อความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลัง เรียน โดยใช้การทดสอบ วิลโคอกซอน ชายน์ แรนค์ (Wilcoxon Sign Ranks Test) แล้ว ทำการปรับปรุงรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เพื่อให้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพมากขึ้น

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการ วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การตรวจสอบคุณภาพของแบบ ทดสอบ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง ของแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะ โดยใช้ตัวนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบ กับชุดประสังค์ (บุญเชิด กิจญ์โภุนันตพงษ์. 2545 : 95)

2.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

ด้านศิลปะใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α - coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (ด้าน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2541 : 138 - 153)

3. สัดส่วนที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของผลการทดสอบ ระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดสอบ โดยใช้การทดสอบวิลโคกซอน ชาญน์ แรงค์ (Wilcoxon Sign Ranks Test) (สุวิมล ติรากานันท์. 2553 : 40)

ผลการวิจัย

ความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดวิถีลดอร์ฟพบว่า ความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปและอภิปรายผล

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดวิถีลดอร์ฟ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องจาก การเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีลดอร์ฟ ครรผู้สอนมีการวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการศึกษาจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้ ตลอดจนเข้าใจเนื้อหาเป็นอย่างดี มี

การเตรียมการสอนล่วงหน้า พร้อมทั้งจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์และเอกสารให้พร้อม ส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ อย่างให้คำชี้แจงและให้ความช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนเกิดปัญหาหรือข้อสงสัย เป็นการเรียนรู้ที่สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี นอกจากนี้ผู้สอนยังมีหน้าที่จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้านความคิดสร้างสรรค์โดยผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ด้านศิลปะ ได้ด้วยตนเอง เช่น ให้ผู้เรียนวาดภาพ แล้วโภยกภาพด้วยทรายสีธรรมชาติ และทรายที่ผ่านการย้อมสีด้วยตนเองแล้ว ระหว่างนั้นมีการแลกเปลี่ยนความคิดผลงานกันเพื่อน ๆ และให้นักเรียนได้นำเสนอชื่นชมของตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ และแสดงออกด้านความคิดสร้างสรรค์อยู่เสมอ ในการเรียนรู้บทบาทของผู้สอนเป็นอย่างมาก ผู้ถ่ายทอดความรู้ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้รูปแบบการสอนที่เน้นการทำกิจกรรมให้เกิดการคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณา กรีสวรมห (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบโครงการมีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เป็นการสนับสนุนสมมติฐานการวิจัย ที่ว่าความคิดสร้างสรรค์ด้านศิลปะของเด็กปฐมวัย หลังได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดวิถีลดอร์ฟสูงกว่า

ก่อนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดวิชาการอธิบาย

จากแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยแนวการศึกษาออลดอร์ฟ และความคิดสร้างสรรค์พบว่า แนวการศึกษาออลดอร์ฟเน้นการเรียนศิลปะและธรรมชาติรอบตัว เพื่อพัฒนาภายใน ใจ สมองและให้เด็กได้มีสุนทรียภาพ ฝึกใช้จินตนาการ และแสดงออกอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ที่กำหนดให้เด็กแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น สร้างสรรค์ และจินตนาการ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดวิชาการออลดอร์ฟ ผู้จัดได้ดำเนินการสร้างอย่างเป็นขั้นตอน ภายใต้กรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจนกระทั่งได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการ 5 ขั้นตอน และได้นำกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ซึ่งผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอนมีความสำคัญที่จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์จากการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ของตนเองผ่านการทำกิจกรรมด้านศิลปะ ดังนั้นในการนำการจัดประสบการณ์เรียนรู้ไปใช้ผู้สอนควรศึกษาฐานแบบการจัดประสบการณ์และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ต้องให้ความสำคัญกับการดำเนินการในทุก ๆ ขั้นตอนของการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดวิชาการออลดอร์ฟ

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมด้านศิลปะ เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติตัวกิจกรรมด้านศิลปะที่หลากหลายด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังนั้นในขณะทำกิจกรรมครู ควรเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของนักเรียน คอยสังเกตและให้คำแนะนำแก่นักเรียนตามความเหมาะสม รวมทั้งลักษณะคำถament ที่ใช้เป็นคำถamentนำครูเป็นคำถament ปลายเปิด เช่น ทำไม เพราะเหตุใด อะไรอย่างไร เป็นต้นเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความสามารถในการคิดได้หลากหลาย รวดเร็ว แม่นยำ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ครูผู้สอนเด็กปฐมวัยสามารถนำแนวการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดวิชาการออลดอร์ฟ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ด้านศิลปะของเด็กและนำไปประยุกต์ใช้ในการกระบวนการสอนในกิจกรรมต่าง ๆ และนำไปปรับใช้ในการศึกษาอย่างจริงจังต่อไป

1.4 งานวิจัยนี้เป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็กสามารถทำวิจัยและพัฒนาเวัดกรรมต่าง ๆ ได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำรูปแบบการวิจัยและพัฒนานี้ ไปใช้กับการพัฒนาการจัดประสบการณ์เพื่อใช้แก่ปัญหาในด้านอื่น ๆ เช่น ความคิดวิเคราะห์ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาถึงผลการศึกษาที่เกิดจากการใช้การจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิดวิชาการออลดอร์ฟในด้านอื่น ๆ เช่น เจตคติ

ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ตามแนวคิด วอลดอร์ฟ

2.3 ควรนำการจัดประสบการณ์
เรียนรู้ตามแนวคิดวอลดอร์ฟ แนวคิด หลักการ
จัดประสบการณ์เรียนรู้นี้ไปใช้กับเด็กปฐมวัยทุก
ระดับชั้น

2.4 ความมีการศึกษาวิจัยแนวคิด
วอลดอร์ฟเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์อย่าง
ต่อเนื่องในระยะเวลาและเก็บข้อมูลแบบอนุกรม
เวลา (Time Series) เพื่อทราบถึงพัฒนาการ
เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนใน
แต่ละช่วงเวลา

เอกสารอ้างอิง

- บุญเชิด กิจญ์โภอนันต์พงษ์. (2545). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่องการวัดประเมินการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประสาร มาลาฤทธิ ณ อุยธยา. (2545). ความคิดสร้างสรรค์ : พรสวรรค์ที่พัฒนาได้. กรุงเทพฯ : นพิช
การพิมพ์.
- ล้าน สายยศและอังคณา สายยศ. (2541). เทคนิคการสร้างและเขียนข้อสอบความถนัดทางการเรียน.
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สุวิริยาสาส์น.
- วรรณ กรัสพรหม. (2546). การศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์
แบบโครงงาน. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- สุวิมล ติรากานันท์. (2553). สถิตินันพราเมตริก. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประ同胞ศึกษาสงขลา เขต 1. (2553). รายงานการรับนักเรียน ปีการศึกษา
2553 [ออนไลน์]. สงขลา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประ同胞ศึกษาสงขลา เขต 1. สืบค้น
เมื่อ 20 ตุลาคม 2553, จาก <http://doc.obec.go.th/reportrub2553/index.php>.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2553). รายงานการ
ประเมินคุณภาพภายนอก โรงเรียนบ้านรับแพรกา(คุรุราษฎร์สูงเคราะห์). กรุงเทพฯ : สำนักงาน
รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- Torrance, E. P. (1962). Guiding creative talent. NJ : Prentice-Hall.